

E D I T U R A   S C R I P T U M ®

CĂTRE TOATE DIRECTIILE
CUM VEI ȘTI ÎNCOTRO S-O APUCI?

De același autor
la Editura Scriptum au mai apărut:

Către toate direcțiile. Cum vei ști încotro s-o apuci?

Când se încheie jocul, totul se întoarce în cutie

Cine este Omul acesta?

Credință și îndoială

Dumnezeu e mai aproape decât crezi

Eu, așa cum aș vrea să fiu

Grija pentru suflet

O dragoste mai presus de rațiune

Toți sunt normali până ajungi să-i cunoști

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ORTBERG, JOHN

Către toate direcțiile: cum vei ști încotro să apuci? / John Ortberg. -

Oradea: Scriptum, 2016

ISBN 978-606-8712-25-3

CĂTRE TOATE DIRECTIILE

CUM VEI ȘTI ÎNCOTRO S-O APUCI?

Dumnezeu fi-a deschis o ușă.
Ce vei face?

JOHN ORTBERG

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
*All the Places to Go . . . How Will You Know?:
God Has Placed before You an Open Door. What Will You Do?*
by John Ortberg
ISBN 978-1-4143-7900-5
Copyright © 2015 by John Ortberg
Published by permission of Tyndale House Publishers, Inc.,
Carol Stream, Illinois 60188, USA

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Către toate direcțiile. Cum vei ști încotro s-o apuci?
de John Ortberg

© 2016 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0359-412.765, Tel./Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, toate citatele biblice folosite sunt traducerea D. Cornilescu. Citatele biblice notate NLT provin din traducerea New Living Translation. Citatele biblice notate NRSV provin din traducerea New Revised Standard Version. Citatele biblice notate KJV provin din traducerea King James Version.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-8712-25-3

Tiparul executat în U.E.

*Dedic cu recunoștință această carte
Barbarei Lynn (Ortberg) Harrison
și lui Barton David Ortberg,
alături de care m-am strecurat
prin porțile secrete și ușile deschise ale copilăriei
și cu care încă mai trec prin ele cu îndrăzneală și curaj.*

CUPRINS

<i>Mulțumiri</i>	9
CAPITOLUL 1: Către toate direcțiile. Cum vei ști încotro s-o apuci?	11
CAPITOLUL 2: Oameni de tip ușă-deschisă și oameni de tip ușă-închisă	29
CAPITOLUL 3: Fără teamă: Depășirea temerii că ai ratat ceva.....	59
CAPITOLUL 4: Mituri comune despre uși	77
CAPITOLUL 5: Ușa cu Nr. 1 sau cea cu Nr. 2?	97
CAPITOLUL 6: Cum să treci un prag.....	121
CAPITOLUL 7: Ce vei învăța despre tine intrând prin ușile deschise.....	145
CAPITOLUL 8: Complexul Iona	163
CAPITOLUL 9: Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru ușile închise..	187
CAPITOLUL 10: Ușa din zid	203
<i>Postfață</i>	219

MULȚUMIRI

CĂRȚILE, ASEMENEA VIEȚILOR, SUNT ȘI ELE REZULTATUL multor uși deschise. Aceasta este prima carte pe care am scris-o cu echipa Tyndale și le sunt recunoscător pentru colaborare și pentru bucuria de a lucra împreună. Ron Beers a fost o sursă inepuizabilă de încurajări, idei și entuziasm. Carol Traver aduce mai multă energie și inteligență excentrică (în cel mai bun înțeles al cuvântului) decât ar avea orice autor dreptul să aștepte. Jonathan Schindler a adus contribuții deosebite formei în care erau exprimate gândurile, oferind sugestii despre cum ar putea fi formulate cât mai bine. Curtis și Sealy Yates mi-au fost susținători plini de bucurie care m-au încurajat constant. Brad Wright și trupa SoulPulse au fost o sursă deosebită de idei, de îndrumări și de expertiză în domeniul științelor sociale. Sunt recunoscător în mod special pentru cercetările

CĂTRE TOATE DIRECȚIILE. CUM VEI ȘTI ÎNCOTRO S-O APUCI?

medicale de la Seminarul Teologic Fuller, care mi-au fost prezentate, pe durata scrierii acestei cărți, de oameni ca Neil Warren, Arch Hart, Newt Malony și Richard Gorsuch.

10

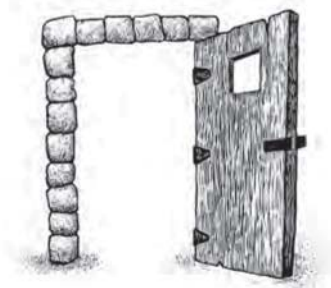
Sunt recunoscător comitetului și congregației de la Biserica Prezbiteriană Menlo Park pentru că mi-au oferit timp și spațiu pentru a scrie. Linda Park, alături de care lucrez acolo, aduce o măsură de ordine și bucurie în viața de zi cu zi, fără de care o sarcină de acest gen ar fi imposibil de realizat.

Îi sunt recunoscător lui Nancy, care, după câte știu, nu a refuzat niciodată o ușă deschisă și a forțat trecerea dincolo de ușile aparent închise, pentru că nu-mi pot imagina o ființă omenească mai bună cu care să mă îndrept spre posibilitățile divine ale vieții.

Pentru Gerald P. Hawthorne, care vreme de câteva decenii a instruit atât de mulți studenți la Colegiul Wheaton, învățându-i greaca Noului Testament, dar și despre prietenie, râs, dragoste și credință: cuvintele nu sunt de ajuns.

CAPITOLUL I

CĂTRE TOATE DIRECȚIILE. CUM VEI ȘTI ÎNCOTRO S-O APUCI?

DACĂ AR FI SĂ-ȚI PREZINȚI VIAȚA ÎN ȘASE CUVINTE, CARE AR fi acestea? Această întrebare a fost lansată acum câțiva ani într-o revistă online. Ideea a pornit de la o provocare, probabil fictivă, adresată lui Ernest Hemingway, de a scrie o povestire în șase cuvinte, rezultatul fiind enunțul devenit clasic: „De vânzare: pantofi bebeluși, niciodată purtați.“

Pe pagina revistei s-a stârnit o avalanșă de răspunsuri, astfel că site-ul aproape s-a blocat. S-a decis astfel ca răspunsurile să fie adunate într-o carte. *Not Quite What I Was Planning* [Nu tocmai ce am plănuț eu] conține memorii în șase cuvinte în care autori „faimoși și necunoscuți“ își rezumă întreaga viață. Memoriile acoperă o gamă largă de tonuri, de la amuzant la ironic, motivațional sau sfâșietor:

CĂTRE TOATE DIRECȚIILE. CUM VEI ȘTI ÎNCOTRO S-O APUCI?

I 2

- „Un dinte, o carie; viață grea.“
- „Complexul salvatorului duce la multe dezamăgiri.“
- „Blestemat cu cancer. Binecuvântat cu prieteni.“ (Replică scrisă nu de o bunică înțeleaptă, ci de un băiat de nouă ani bolnav de cancer tiroidian.)
- „Vrăjitoarea îmi spuse: vei fi bogată.“ (Autoarea acestor cuvinte ar putea fi mai bogată dacă nu ar mai arunca banii pe ședințe de spiritism.)
- „Lspedea nu spune: «Are asigurare medicală.»“
- „Nu sunt bun creștin, dar încerc.“
- „Am crezut că voi influența mult.“*

În limita a șase cuvinte, enunțul trebuia să concentreze esența, să surprindă succint ceva de o însemnătate aparte. Winston Churchill a trimis la un moment dat o budincă înapoi la bucătărie pe motiv că „îi lipsește tema“. Nu-mi doresc ca viața mea să fie asemenea budincii lui Winston.

Ar fi interesant să ne gândim la ce ar fi putut scrie personajele Scripturii în memoriile lor în doar șase cuvinte. Cred că în esență ar fi vorba de interferența dintre povestea vieții personajului și povestea lui Dumnezeu. Toate ar fi inspirate de o ocazie prilejuită de Dumnezeu și de răspunsul – „da“ sau „nu“ – care le-a modelat viețile.

- Avraam: „Părăsit Ur. Un copil. Încă rād.“
- Iona: „«Nu!» Furtună. Scufundat. Balenă. Regurgitat. «Da!»“
- Moise: „Rug aprins. Table piatră. Charlton Heston**.“
- Adam: „Ochi deschiși, dar nu găsesc casa.“
- Șadrac, Meșac și Abed-Nego: „Regele era încins. Cuptorul nu chiar...“
- Noe: „Am urât ploaia. Am iubit curcubeul.“
- Esau: „Cel puțin tocana a fost bună.“

* Aceste biografii în șase cuvinte sunt preluate din *Not Quite What I Was Planning: Six-Word Memoirs by Writers Famous and Obscure*, de Rachel Fershleiser și Larry Smith, New York: HarperCollins, 2008.

** Charlton Heston, pe numele său John Charles Carter, a fost un actor american, cunoscut în special pentru rolul jucat în filmul *Ben-Hur*, pentru care a primit Premiul Oscar (n.trad.).

Către toate direcțiile. Cum vei ști încotro s-o apuci?

- Estera: „Ochi dulci. Mardoheu, priceput. Israel, salvat.“
- Maria: „Iesle. Durere. Bucurie. Cruce. Durere. Bucurie.“
- Fiul risipitor: „Rău. Trist. Tata bucuros. Fratele furios.“
- Tânărul bogat: „Chemare Isus. Plecat trist. Doar bogat.“
- Zacheu: „Cățărat dud. Scund, sărăcit, mai bucuros.“
- Femeia prinsă în adulter: „Luat un bărbat. Lăsat jos pietre.“
- Bunul samaritean: „Am venit, am văzut, m-am oprit.“
- Pavel: „Damasc. Orb. Suferință. Scris. Schimbat lumea.“

13

Nu tocmai ce am plănuit eu reprezintă biografia în șase cuvinte pe care ar fi putut să o scrie oricare dintre ei. Niciunul dintre aceste personaje nu ar fi putut prevedea direcția în care avea să-l poarte viața. Au fost opriți. Li s-a oferit o ocazie favorabilă sau au fost amenințați de pericol, sau și una, și alta. Așa este viața. Nu suntem nici autorii, nici pionii istoriilor vieții noastre, ci mai degrabă parteneri, într-un fel sau altul, cu soarta, sau destinul, sau circumstanțele, sau providența. Și autorii Scripturii țin să remarce că, cel puțin uneori, cel puțin în unele cazuri – în viața oricărei persoane care dorește acest lucru – Partenerul nevăzut poate fi Dumnezeu.

În Biblie, de multe ori aceste ocazii par să vină în contexte inconfundabile. Un rug aprins. Un înger luptător. Mâna care scrie pe zid. Un fir de lână. Un glas. Un vis. Un măgar vorbitor ca în *Shrek*.

Dar mai există genul de ocazii prilejuite de Dumnezeu, presărate prin Scriptură, la care eu mă pot raporta mai ușor. Una dintre ele încă apare în viața fiecăruia dintre noi, o ocazie pe care eu am îndrăgît-o încă de când mi-a fost prezentată pentru prima dată de profesorul meu de la colegiu, Jerry Hawthorne:

Îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i: „Iată ce zice Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel ce ține cheia lui David, Cel ce deschide și nimeni nu va închide, Cel ce închide și nimeni nu va deschide: «Știu faptele tale: iată, ți-am pus înaintea o ușă deschisă pe care nimeni n-o poate închide, căci ai puțină putere, și ai păzit Cuvântul Meu și n-ai tăgăduit Numele Meu.»“ (Apocalipsa 3:7-8, sublinierea mea).

CĂTRE TOATE DIRECȚIILE. CUM VEI ȘTI ÎNCOTRO S-O APUCI?

Ușa, spunea dr. Hawthorne, este una dintre figurile de stil cele mai bogate în semnificații din literatură. Poate însemna siguranță („ușa mea este ferecată“) sau ascunzătoare („nimeni nu știe ce se întâmplă în spatele ușilor închise“). Poate însemna respingere („mi-a trântit ușa în față“) sau odihnă (camera favorită a tinerelor mămici este baia, pentru că pot să închidă ușa și să fie singure).

I4

Dar, în pasajul pe care l-am citit, ușa nu are niciuna dintre semnificațiile de mai sus. Mai degrabă, este o ușă *deschisă*, care simbolizează „ocazii infinite. Șanse nelimitate de a face ceva de valoare; oportunități impresionante spre aventuri noi și necunoscute într-o viață trăită cu sens; ocazii de a face bine, ceea ce înainte ni se părea de neimaginat, pentru ca viața noastră să conteze pentru veșnicie“.*

O ușă deschisă este marea aventură a vieții, întrucât reprezintă ocazia de a fi folositor pentru Dumnezeu. O ușă deschisă și alegerea noastră de a intra sau nu pe ea constituie subiectul acestei cărți.

DUMNEZEU POATE DESCHIDE O UȘĂ PENTRU ORICINE

Într-o zi, pe când tatăl meu avea vreo cincizeci de ani, mama l-a întrebat direct: „John, oare toată viața noastră de-acum încolo va fi la fel? Aceeași rutină de a merge la lucru și de a vorbi cu aceiași oameni?“ Tatăl meu, un expert contabil foarte statornic, care toată viața lui trăise în Rockford, Illinois, fără să se gândească vreodată că ar putea trăi altundeva, răspunse: „Cred că da.“ Dar mai apoi a început să se întrebe dacă nu cumva ar putea fi și altfel.

Adesea, când ne aflăm în fața unei uși deschise către altă încăpere, simțim parcă un sentiment de nemulțumire cu privire la camera în care suntem deja.

Într-un mod neașteptat, tatălui meu i-a fost oferit un post la

---

* Gerald Hawthorne, *Colossians* (comentariu publicat independent, 2010).

Către toate direcțiile. Cum vei ști încotro s-o apuci?

o biserică din sudul Californiei. Pentru părinții mei, aceasta ar fi însemnat o mutare destul de radicală. la o depărtare de peste trei mii de kilometri de singurul loc în care trăise el vreodată, pe un post pentru care nu avea pregătirea necesară, slujind oameni pe care nu îi cunoștea. După ce a analizat situația, le-a spus liderilor bisericii că el nu crede că ar fi oportun să meargă: salariul era prea mic; casele, prea scumpe; schimbarea de carieră, prea dramatică; pensia, prea mică; el era prea bătrân și oamenii erau prea ciudați.

Cred că așa este cel mai bine, s-a gândit el. Ar fi un risc prea mare. A răsuflat ușurat și s-a întors acasă.

Dar lucrurile au început să se precipite. Într-o noapte, tatăl meu a avut un vis în care Dumnezeu părea să-i spună: „John, dacă rămâi pe drumul acesta, nici nu vei semăna, nici nu vei secera.“ Tată meu provenea dintr-o biserică suedeză foarte sobră și conservatoare, în care oamenii, poate că vorbeau cu Dumnezeu, dar nu se așteptau niciodată ca El să le vorbească. Abia dacă vorbeau între ei. Așa că tatăl meu nu s-a gândit prea mult la visul acela.

Când s-a trezit, a citit în jurnalul mamei – un alt lucru pe care nu-l mai făcuse niciodată – unde ea scrisese: „Nu știu cum să mă rog pentru John; nu cred că face ce vrea Dumnezeu să facă.“

Toate acestea l-au făcut să nu mai vrea să meargă la biserică, așa că a stat acasă, dar a ajuns să se uite la un serviciu religios televizat în care predicatorul spunea: „Dacă un lucru este dovedit, la ce-ți mai trebuie credință?“ A fost tulburat de gândul că el ar fi dorit să aibă certitudinea că totul avea să meargă bine dacă ar fi acceptat postul acela. Dar, dacă predicatorul acela avea dreptate, o asemenea dovadă ar fi anulat tocmai lucrul pe care Îl dorea Dumnezeu cel mai mult, credința tatălui meu.

Astfel că duminica următoare s-a dus din nou la biserică. Predica fusese despre abecedarul credinței: trebuie să *abandonezi* vechea viață, să *crezi* că promisiunile lui Dumnezeu sunt vrednice de încredere și să *pornești* pe un alt drum.

Ca urmare, tatăl meu a luat avionul spre California, deși pastorul bisericii de acolo îi spusese că deja ei începuseră să discute cu alți candidați. În timpul călătoriei cu avionul, a deschis Biblia și a dat peste un pasaj în care Dumnezeu promitea că, dacă poporul Său va

CĂTRE TOATE DIRECȚIILE. CUM VEI ȘTI ÎNCOTRO S-O APUCI?

renunța la idolii săi de aur și argint, va veni vremea în care vor secera și vor semăna.

Mai mult sau mai puțin, el a considerat că aceasta ar fi o ușă deschisă.

16

De curând, sora mea, fratele meu și cu mine am petrecut trei zile împreună cu părinții noștri pentru a celebra a 80-a zi de naștere a tatălui meu. Este pensionar acum, la fel ca mama, dar s-au mutat la biserica aceea din California și amândoi au slujit biserica timp de un sfert de secol, aceasta fiind aventura palpitantă, necunoscută și grozavă a vieții lor.

Am scris optzeci de felicitări, optzeci de amintiri din viața cu tata. A fost uimitor să constat câte amintiri năvăleau din memorie: glasul tatălui meu când ne citea când eram mici, fișele de matematică pe care le-a folosit pentru a ne învăța, aroma apei lui de colonie Aramis pe care o împrumutam când aveam întâlniri.

Dar cel mai zguduitoare cartonaș din borcanul tatălui meu, decizia care îi împărțise viața în Înainte și După, a fost alegerea pe care a făcut-o de a trece printr-o ușă deschisă pe care nu el o deschisese, la care nu se așteptase niciodată și pentru care se simțise nepregătit.

„Știu că ai puțină putere“, îi spune Dumnezeu bisericii din Filadelfia. Probabil că oamenii din biserică nu s-au simțit flatați când au citit cuvintele acestea. Însă ce dar minunat să știi că ușile deschise nu sunt rezervate doar celor cu talente speciale sau cu potențe extraordinare. Dumnezeu poate deschide o ușă pentru oricine.

DUMNEZEU POATE DESCHIDE O UȘĂ ÎN ORICE ÎMPREJURARE

Viktor Frankl a fost un medic sclipitor pe care naziștii l-au închis într-un lagăr de concentrare. I-au luat toate sursele de venit, i-au confiscat posesiunile, i-au distrus demnitatea și i-au ucis familia. L-au aruncat într-o celulă fără posibilitate de ieșire. O cameră fără o ușă deschisă este o închisoare. Dar el a găsit o ușă despre care gardienii săi nu știau nimic: „Omului îi poate fi luat totul, dar nu și ultima dintre

Către toate direcțiile. Cum vei ști încotro s-o apuci?

libertățile omenești: aceea de a-și alege atitudinea într-un anumit set de circumstanțe, de a-și alege propriul fel de a fi.“**

Frankl a descoperit că există și uși care nu sunt de natură materială. O ușă poate să reprezinte o alegere. El a realizat că atunci când toate ușile exterioare i-au fost închise în circumstanțele în care se afla, a descoperit ușile care contează mult mai mult – ușile prin care sufletul poate părăsi teama pentru a prinde curaj; poate renunța la ură pentru a fi plin de iertare, poate părăsi ignoranța pentru a primi învățătura. A descoperit că paznicii săi erau, de fapt, mult mai înlănțuiți decât el, fiind plini de cruzime, ignoranță și supunere prostească față de barbarism.

Unii oameni învață acest lucru și devin liberi; unii nu îl înțeleg niciodată și trăiesc ca prizonieri. Întotdeauna există o ușă.

Cercetătorul columbian Sheena Iyengar a descoperit că, în medie, un om obișnuit ia circa șaptezeci de decizii conștiente într-o zi.** Asta înseamnă 25.550 de decizii pe an. În șaptezeci de ani se ajunge la 1.788.500 de decizii. Albert Camus a spus: „Viața este suma tuturor alegerilor pe care le faci.“ Dacă aduni cele 1.788.500 de decizii, rezultatul îți va arăta cine ești.

Oricine poate învăța deprinderea de a recunoaște ușile, de a descoperi gama de posibilități care ne stau înaintea în fiecare moment și în orice împrejurare. Aceasta aduce cu sine posibilitatea prezenței și puterii lui Dumnezeu în orice situație de pe pământ. Analiștii care îi studiază pe antreprenori susțin că aceștia excelează în ceea ce se numește „vigilența față de ocazii favorabile“. Ei văd aceleași împrejurări ca toți ceilalți, dar „observă, fără să caute, ocazii favorabile anterior trecute cu vederea“. Ei sunt „vigilenți, în așteptare, receptivi în mod continuu la ceea ce ar putea să se întâmple“*** Poate că există

---

* Viktor E. Frankl, *Man's Search for Meaning* (Boston: Beacon Press, 2006), p. 66.

** Sheena Iyengar, „How to Make Choosing Easier“, conferință TED, noiembrie 2011, http://www.ted.com/talks/sheena_iyengar_choosing_what_to_choose.

*** Stephen Ko, „Bisociation and Opportunity“, apărut în *Opportunity Identification and Entrepreneurial Behavior*, ed. John E. Butler (Greenwich, CT: Information Age Publishing, 2004), p. 102.

CĂTRE TOATE DIRECȚIILE. CUM VEI ȘTI ÎNCOTRO S-O APUCI?

și un tip de „vigilență divină față de ocazii favorabile“ pe care să o putem cultiva.

18

Uneori, ocazia favorabilă nu implică deplasarea într-un loc nou; înseamnă găsirea unei ocazii noi, care nu a fost recunoscută anterior, în același loc. Într-un sens, aceasta este istoria surprinzătoare a poporului Israel. Israel credea că se află într-o călătorie la capătul căreia v-a dobândi măreția ca națiune, cu o armată puternică și o bogăție impresionantă. În schimb, au avut parte de exil și asuprire. Dar, odată cu ușa închisă a măreției naționale, s-a deschis ușa spre un tip de măreție spirituală. Israel a transformat viața morală și spirituală a lumii. Și în vreme ce națiuni precum Asiria, Babilon și Persia au apărut și au dispărut, darul făcut de Israel omenirii dăinuie și azi.

Ușile deschise din Biblie nu există niciodată doar de dragul persoanelor cărora le sunt oferite. Ele implică o ocazie favorabilă, dar este vorba despre ocazia de a binecuvânta pe altcineva. Poate că este palpitant să văd o ușă deschisă pentru mine, dar ea nu există doar pentru binele meu.

O ușă deschisă este mai mult decât imaginea a ceva bun. Implică un bine pe care încă nu îl cunoaștem pe deplin. O ușă deschisă nu oferă o perspectivă completă asupra viitorului. O ușă deschisă reprezintă o ocazie favorabilă, un mister, o posibilitate, dar nu și o garanție.

Dumnezeu spune: „Am pus înaintea ta un hamac.“

El nu spune: „Ți-am pus înaintea un set detaliat de instrucțiuni care îți vor arăta exact ce ar trebui să faci și ce se va întâmpla drept urmare.“

O ușă deschisă nu înseamnă că totul va fi plăcut și lin de partea cealaltă. Dintre biografiile în șase cuvinte prezentate anterior, una ar fi putut fi scrisă chiar de Isus: „Complexul salvatorului duce la multe dezamăgiri.“ O ușă deschisă nu este un plan de execuție și nu deține nicio garanție.

Este o ușă deschisă. Trebuie să treci prin ea pentru a afla ce este de partea cealaltă.